

Forslag til manuskript til præsentationen "Tag med til Sydsudan"

Dias 1

Sydsudan ligger i Østafrika. Landet er 14 gange større end Danmark. Der bor omkring 12 millioner mennesker. Sydsudan grænser op til landene Sudan, Etiopien, Kenya, Uganda, DR Congo og Den Centralafrikanske Republik. Landet har ingen kystlinje. Man skal igennem andre lande for at komme til havet. Billedet er fra landsbyen Ganyliel i den nordlige del af landet. Drengen viser landets flag. Sydsudan er verdens yngste land – det blev selvstændigt i 2011.

Dias 2

Der er 5.908 km i fugleflugtslinje fra København til Sydsudans hovedstad Juba. Man kan ikke flyve direkte fra København til Juba – ofte vil man mellemlande i enten Addis Abeba i Etiopien eller Nairobi i Kenya.

Dias 3

Når man flyver til Sydsudan, lander man i Juba, som er landets største by med næsten 400.000 indbyggere. De fleste mennesker i Sydsudan bor dog på landet. På billedet kan I se nogle fine huse fra landsbyen Ganyliel.

Dias 4

Der er mere end 200 forskellige folk i Sydsudan. De fleste af dem har også deres eget sprog. Hovedsproget i landet er engelsk. Men mange mennesker taler også arabisk, som er hovedsproget i Sudan (som Sydsudan jo tidligere var en del af). De to største etniske grupper er dinka og nuer. Landets præsident er dinka og vicepræsidenten er nuer.

Dias 5 – 9

De næste fem billeder er en lille billedserie, hvor I kan se, hvordan landskaberne ser ud i Sydsudan.

5. Den Hvide Nil bugter sig gennem hele Sydsudan. På billedet kan I se Juba i baggrunden. Hovedstaden ligger altså ved flodens bred. Nilen er 6650 km lang. Det gør den til den næst-længste flod i verden. Omkring Nilens bredder er mange landsbyer og større byer. Folk lever af landbrug og kvægdrift omkring floden, og dyrene søger mod Nilens flodbreder for at drikke vand.

6. I Sydsudan løber halvdelen af Nilens vand ud i et af verdens største sumpområder, som kaldes al-Sudd. På grund af det flade landskab oversvømmes et område på 130.000 km² i regntiden. Området er 3 gange så stort som Danmark. I regntiden må folk sejle rundt i kanoer med varer og mennesker.

7. Når man kommer længere væk fra Nilen er mange områder i Sydsudan stadig flade med spredte træer og buske.

8. Mod sydøst er landet mere bjergigt. Billedet her er Mount Lotuke, som er 2.795 m højt. Det ligger i provinsen Eastern Equatoria. Hele området her er mere kuperet, og der bor færre mennesker.

9. Neem-træet vokser i tropiske områder i både Afrika og Indien. Træet tilhører mahogni-familien. Det vokser hurtigt og klarer sig godt i tørketiden. I Sydsudan bruges alle dele af Neem-træet til medicin, i maden eller til foder til dyrene. Du kan læse mere om træet på hjemmesiden.

Dias 10

Det varme klima gør, at der lever andre dyr i Sydsudan end i Danmark. På hjemmesiden kan I læse mere om løver, bøfler, giraffer og krokodiller. Men også dyr som kamæleonen og den flotte svalehale-sommerfugl, som er den største sommerfugl i Afrika, kan I læse mere om. Sydsudan har ikke fire årstider som os – bare to: regntiden og tørtiden.

Dias 11

Men de dyr, man ser flest af i Sydsudan, er "hverdagens dyr" – geder, kvæg, høns og æsler. I den nordlige del af Sydsudan lever mange folk som nomader og har mange dyr, som udgør en stor værdi for den enkelte familie. Æslerne bruges mest som trækdyr.

Dias 12

De fleste sydsudanere bor på landet i små huse eller hytter bygget af ler eller sivmætter. På et af billederne kan I se de runde ringe, som bruges til at få lavet det flotte, høje tag. I Juba og enkelte steder i andre større byer findes huse bygget af beton og mursten.

Dias 13 og 14

Der er mange børn i Sydsudan. 50 % af befolkningen er under 15 år. Sydsudan er et fattigt land, og mange børn og deres familier har en hård hverdag. Der er forskel på børnenes liv, alt efter om de bor i byen eller på landet. Men fælles for de fleste er, at de har mange pligter og hjælper til, så familien kan overleve. På grund af borgerkrigen har mange børn også været på flugt med deres familier.

Dias 15

Børn har ikke så meget legetøj i Sydsudan. Fodbold er populært – så hvis der er en bold i nærheden, bliver der spillet. På billederne kan I også se en gruppe piger, der sjipper, og nogle drenge, der har fået fat i et par dæk, som de kan rulle med. Det fugtige klima betyder områder med mudder – og mange børn bygger modeller af ting af ler, strå og små stykker stof.

Dias 16

Børn i Sydsudan arbejder meget. Kun halvdelen af dem går i skole. Der er meget arbejde i hjemmet med at lave mad, passe børn og hente vand (som på et af billederne her). Men børn arbejder også i landbruget, transporterer ting osv. Ofte er børnenes indsats afgørende for familien – som for eksempel i historien om drengene Ngor og Chan fra Aweil, som arbejder som skopudsere, så familien kan klare sig.

Dias 17 og 18

Kun halvdelen af alle børn i Sydsudan går i skole. Mange skoler har været lukket eller er blevet ødelagt under krigen. Dias 17 er et billede af 16-årige Steven, som tidligere har været børnesoldat. Han går nu i skole i en særlig klasse, som er lavet til større børn og unge, som har været ude af skolen i nogle år.

Mange skoler er små og har ikke ret meget udstyr – hverken borde, stole eller skolebøger. Undervisningen foregår ofte på det lokale sprog og samtidig er engelsk et vigtigt fag. På vores hjemmeside kan I se flere billeder og læse artikler om forskellene på skolen i Sydsudan og Danmark, se et skoleskema mv.

Dias 19

I Sydsudan er der også mangel på uddannede lærere. Sådan er det i mange fattige lande. Lærerne er vigtige – som i Danmark er der brug for dygtige lærere, så børnene lærer meget i skolen. På billederne her ser I en lærer, som underviser i det lokale sprog – en der også leger og har det sjovt med eleverne – en kvindelig lærer, som underviser på en pigeskole i Aweil (og synes, det med pigeskolerne er en rigtig god ide) og en lærer, som selv er flygtning og bor i en flygtningelejr. Her har han sammen med andre lærere sørget for, at børn i flygtningelejren også kan komme i skole.

Dias 20

Sydsudan har en historie, hvor der i mange år har været borgerkrig. Der bor stadig mange mennesker i flygtningelejre eller i områder langt fra deres hjemegn. Lejrene er heget ind og beskyttes af soldater. Der er stadig ikke sikkerhed nok i landet til at åbne lejrene og lade folk rejse hjem. Livet i lejrene er svært. Der er meget lidt plads og mad – sundhedstilstanden er heller ikke den bedste. I LæseRaketten og på hjemmesiden kan I læse mere om børn, som bor i en flygtningelejr.

Dias 21

Som nævnt er Sydsudan verdens yngste land. Det fik sin selvstændighed fra Sudan i 2011. Landet knokler for at få opbygget et fredeligt demokrati. Det er ikke nemt – og der er stadig ikke en varig fred i landet. Billederne her viser mennesker, som hver på sin måde arbejder for opbygningen af det nye land. Manden på øverste billede er formand for skolebestyrelsen i en lille landsby, Bajarial, i den nordlige del af landet. Han sagde: "Løsningen på alle vores problemer starter med uddannelse." Manden på billedet nederst til højre er skoleinspektør i Ganyliel – han havde sammen med mange andre fået opbygget et stærkt lokalsamfund, som støttede skolen, og som han skrev på skiltet, så havde han lært sin kone at læse, så hun kunne få en uddannelse. Hans kone er kvinden i den gule bluse. Hun er uddannet jordemoder og sygeplejerske og underviser kvinder i sundhed mv. Der kommer kvinder fra mange landsbyer for at få undervisning af hende.

Dias 22

En fri fugleflok på himlen over Ganyliel. Mange mennesker i Sydsudan drømmer om fred i landet – og om demokrati og frihed til at leve fredeligt side om side i deres eget land.